

Τί είναι πατριωτισμός; Η αρχαιο-λαγνεία, το δωδεκάθεο, η ρατσιστική "καθαρότητα" τού... ελληνικού αίματος, η περιφρονητική αντιμετώπιση των ξένων και των πολιτισμών τους; Τίποτε από όλα αυτά, μόνο ο σεβασμός στην Ελλάδα τού χθες και η αγάπη για την πατρίδα σήμερα και όσους κατοικούν στα άγια χώματά της. Αυτή η αγάπη για την πατρίδα δεν αποδεικνύεται με κροκοδείλια δάκρυα, με παχειά λόγια και ασυγκράτητη δημαγωγία τύπου Καρατζαφέρη, αλλά με πρακτικές ενέργειες για την προστασία τής εδαφικής ακεραιότητάς της και τής αξιοπρέπειάς της.

Επιτρέψτε μου να κάνω μια γρήγορη αναδρομή στο παρελθόν για να αναφέρω ένα παράδειγμα αγνού πατριωτισμού, μετά το "ΟΧΙ" και την έναρξη τού Ελληνοϊταλικού πολέμου. Η Ελλάδα χρειάστηκε τότε Ιταλομαθείς και επειδή ένας συγγενής μου στην Αλεξάνδρεια μιλούσε πολύ καλά αυτή τη γλώσσα έσπευσε στο ελληνικό προξενείο για να καταταχθεί στον ελληνικό στρατό. Όταν το είπε στη σύζυγό του, έκπληκτη τον ρώτησε πώς την αφήνει με τρία μικρά παιδιά σε μια ξένη χώρα για να πολεμήσει αυτός στην Ελλάδα.

"Πρώτα η πατρίδα και μετά η γυναίκα και τα παιδιά", απάντησε ο άνδρας που διακινδύνευε τα πάντα

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μη

και τη ζωή του ακόμη για μια πατρίδα που δεν γνώριζε, επειδή είχε μεταναστεύσει από τη Σύμη στην Αίγυπτο σε ηλικία τριών χρονών με την οικογένειά του. Ο άνθρωπος ήταν έτοιμος να κάνει την ύστατη θυσία χωρίς να περιμένει κανένα αντάλλαγμα, καμιά τιμή, καμιά αποζημίωση, καμιά αναγνώριση από

διάρκεια τής κατοχής, μας πήγαν με το σχολείο σε μια έκθεση με φωτογραφίες τής τραγωδίας που ζούσαν τα σκελετωμένα αδέρφια μας, με νεκρούς στους δρόμους και τα καρτσάκια που τους μάζευαν, με παιδάκια συνομήλικα λίγο πριν πεθάνουν από την πείνα. Στη μέση τής αίθουσας, σε μια με-

Πατριωτισμός και δημαγωγία

την πατρίδα, επειδή έτσι διδαχθήκαμε τον πατριωτισμό οι Αιγυπτιώτες στα σχολεία μας.

Ούτε αρχαιολάγνοι είμασταν, ούτε στο δωδεκάθεο πιστεύαμε, ούτε στην καθαρότητα τού ελληνικού αίματος υποστηρίζαμε, μόνο στο ότι η πατρίδα μας δικαιούταν να είναι ελεύθερη και οι εχθροί της έπρεπε να αντιμετωπιστούν με θυσίες.

Θυμάμαι μικρό παιδί τότε στη

γάλη κατσαρόλα έβραζε σκέτο νερό στο οποίο έπλεαν μερικά φασόλια για να δούμε τί έτρωγαν, αν το έβρισκαν και αυτό οι υπόδουλοι Έλληνες.

Θυμάμαι την μητέρα μου με άλλες γυναίκες να πηγαίνουν στον Ερυθρό Σταυρό δέματα με ρουχισμό και τρόφιμα για να τα μεταφέρει στην Ελλάδα, ενώ σε κάθε ελεύθερη ώρα τους έμπλεκαν τη "φανέλα

τού στρατιώτη".

Μετά τον πόλεμο και παρόλο που πολλοί Αιγυπτιώτες πολέμησαν και τραυματίστηκαν ή σκοτώθηκαν για την Ελλάδα, δεν άκουσα ποτέ να πουν ότι η πατρίδα τούς χρωστά το ελάχιστο. Αν και υπήρχαν πάρα πολλοί έλληνες φτωχοί στην Αίγυπτο, ποτέ δεν ζήτησαν τζάμπα ταξίδια, ή κρατικές επιχορηγήσεις και όταν χρειάζονταν εκπαιδευτικοί από την Ελλάδα για τα σχολεία μας, τους πλήρωνε η Κοινότητα και όχι ο έλληνας φορολογούμενος. Ούτε περίμενα να μού στείλουν καινούργια σχολικά βιβλία από την Ελλάδα, γιατί μπορούσα ν' αγοράσω φθηνά μεταχειρισμένα.

Για να επιστρέψω στην ιστορία μας, ο συγγενής μου τελικά δεν έγινε δεκτός στον ελληνικό στρατό, επειδή η σύζυγός του ζήτησε τη βοήθεια τού εργοδότη του να τον κηρύξει "απαραίτητο" για τη λειτουργία τής επιχείρησής του.

Ομως στον ελληνικό στρατό πολέμησε εθελοντής ο νεότερος αδελφός του στο Αλαμείν και πέθανε νεότερος από τις συνέπειες. Ούτε αυτός δεν είχε δει ποτέ του την Ελλάδα επειδή είχε γεννηθεί στην Αίγυπτο. Αυτό είναι πατριωτισμός.

Τώρα, κάνετε τις απαραίτητες συγκρίσεις σας...

* Πυρκαγιές

Κρανίου τόπος πάλι σήμερα ένα κομμάτι τής πατρίδας μας, οικόπεδα φιλέτα αύριο και αυτό το θλιβερό σίριαλ δεν έχει τελειωμό. Θα γίνουν τα συνηθισμένα σχόλια, θα ακουστούν οι συνηθισμένες καταγγελίες και θα γίνει η συνηθισμένη κριτική, που θα ξεχαστούν μέχρι του χρόνου τέτοιο καιρό, όταν οι οικοπεδοφάγοι θα κάνουν στάχτη και μπουρμπερη ένα άλλο ειδυλλιακό τοπίο.

Καταστροφικές και φονικές φωτιές συμβαίνουν στην Αυστραλία, αλλά ποτέ για να κοπούν οικόπεδα την επόμενη ημέρα. Αν και διστάζω να κρίνω την κατάσταση στην Ελλάδα επειδή δεν τη γνωρίζω αρκετά καλά, μόνο να υποθέσω μπορώ ότι αιτία είναι το γεγονός πως τα μέτρα εναντίον των πυρκαγιών εκεί αποφασίζει η εκάστοτε κυβέρνηση ύστερα από την καταστροφή.

Εδώ, που ξέρω καλύτερα την κατάσταση, ύστερα από την κάθε καταστροφική φωτιά, όπως πέρι στην Βικτώρια, η νεκροψία για τα αίτια και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να μην επαναληφθεί η συμφορά γίνεται από μια ανεξάρτητη επιτροπή ειδικών.

Η κυβέρνηση δεν είναι υποχρεωμένη να δεχτεί τις προτάσεις τής επιτροπής, αλλά πρέπει να είναι πολύ γενναία αυτή που θα τις αγνοήσει επειδή το πολιτικό κόστος θα είναι τεράστιο.

Στην Ελλάδα υπάρχει και ένα άλλο πρόβλημα που δεν μπορώ να κατανοήσω με όλες τις καλές προθέσεις μου. Γιατί εν καιρώ νομιμοποιούν τα αυθαίρετα και δεν εννοώ τα χαμόσιπτα φτωχών για να στεγάσουν τις οικογένειές τους σε χωματερές. Εννοώ τις βίλες που κτίζονται σε πανάκριβες τοποθεσίες που κάποτε ήταν ειδυλλιακά τοπία για να τα απολαμβάνουν όλοι οι Έλληνες.

Τόσο δύσκολο είναι να στείλει ο δήμος ή η κυβέρνηση τις μπουλντόζες για να γκρεμίσει τα αυθαίρετα των νεόπλουτων;

* Εθνικό πένθος

Εθνικό πένθος και στην Αυστραλία, αλλά λόγω... κρίκετ! Τί να σας λέω, απαρηγόρητοι οι φίλοι μας αγγλοαυστραλοί, από την ήττα τής εθνικής τους ομάδας σε αγώνα κρίκετ με την αγγλική αντίστοιχη που κέρδισε και τις περιβόητες... "στάχτες", τα λεγόμενα "ashes".

Θα εξομολογηθώ ότι και εγώ στενοχωρήθηκα από την ήττα επειδή παρακολούθω τους αγώνες κρίκετ όταν παίζει η Αυστραλία, αλλά δεν θα κλάψω κιόλας.

Ολη ημέρα προχθές δεν άκουγες τίποτε άλλο

στα ραδιόφωνα και την τηλεόραση από τα σχόλια τού κάθε Τομ, Ντίκ και Χάρι και τού σκύλου τους για τα αίτια τής εθνικής συμφοράς, αν έφταιγε ο αρχηγός τής ομάδας Ρικ Πόιντινγκ που πολλοί ζητούν το κεφάλι του, οι εκλέκτορες, ή η κακοτυχία. Άλλοι, πάλι, έλεγαν πως έφταιγαν οι αυστραλοί bowlers δηλαδή αυτοί που πετούν το μπαλάκι, ή οι batsmen δηλαδή αυτοί που αποκρούουν με το ματσούκι και καταγράφουν πόντους ανάλογα με την απόσταση που θα κτυπήσουν το μπαλάκι, ή πόσες φορές θα τρέξουν πάνω - κάτω το διάδρομο ανάμεσα στα τρία όρθια ξύλα στην κάθε πλευρά, πριν τα ρίξουν οι αντιπάλοι.

Τέλος στο μάθημα κρίκετ και θα περιμένουμε τέσσερα χρόνια μέχρι την επόμενη ευκαιρία να κερδίσουμε τους Αγγλους για να πάρουμε πίσω τις... "στάχτες"!

Πάντως, με ενόχλησε σφόδρα το γεγονός ότι η βασίλισσα τής... Αυστραλίας Ελισάβετ έστειλε συγχαρητήρια στην αγγλική ομάδα για την επιτυχία της, επειδή είναι... φουλ Αγγλίδα!

* Αδικία

Μάς "έκλεψαν" στο διαγωνισμό ομορφιάς για την πιο όμορφη γυναίκα στην υφήλιο, που έπρεπε να κερδίσει η πανέμορφη και συμπαθέστατη Αυστραλέζα, Ρέιτσελ Φιντς. Δεν πιστεύω ότι η Μις Βενεζουέλα ήταν η πιο όμορφη από τις 84 υποψήφιας για τον τίτλο τής Μις Υψηλίου και οι κριτές ί-

σως απέρριψαν την Ρέιτσελ για να διαψεύσουν τις προβλέψεις και τα στοιχήματα που την έδειχναν νικήτρια.

* Είπαν...

Αν μάθεις την αλήθεια μην την πεις γιατί θα σε σκοτώσει. Λάκης Καραλής, «Χαφιές»

* Καλόο!

Ο σύντεκνος (νονός) έχει πάει επίσκεψη βραδιάτικα στο σπίτι των συντέκνων του σε κάποιο άλλο χωριό. Το βράδυ, επειδή οι οικοδεσπότες δεν είχαν άλλο κρεβάτι, το έβαλαν να κοιμηθεί μαζί τους, στο ίδιο κρεβάτι. Το πρωί που ξύπνησαν, ο ξενοχωριανός σύντεκνος παίρνει τον οικοδεσπότη του σε μια γωνία και του λέει εμπιστευτικά με συμπονετική φωνή:

- Σύντεκνε μάθε το πως η συντέκνισσα δεν είναι μπιστεμένη, όλη τη νύκτα με τη χέρα της μου την είχε κρατημένη!

Και ο οικοδεσπότης σύντεκνος του απαντά κοφτά:

- Σύντεκνε, εγώ σου τηνε κράτουν με τη δεξιά μου χέρα, μη τύχει η αφιλότιμη και πάει παραπέρα!

Ακόμη ένα:

Μια ξανθιά πηγαίνει στο κομμωτήριο και η κομμώτρια την ρωτάει:

- Να σαςβάλω λίγο ζελέ;

- Όχι, ευχαριστώ. Πρίν λίγο έφαγα κρέμα καραμελέ!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Χρωστάει της Μιχαλούς: Λαϊκή έκφραση, που χρησιμοποιείται για πρόσωπο που δεν έχει διανοητική ισορροπία, για τρελό. Ο Νικόλαος Πολίτης αναφέρει την έκφραση παραλλαγμένη σαν "Χρωστάει του Μιχάλη" και εξηγεί ότι λέγεται για ανθρώπους ανόητους, τους οποίους ο λαός αποκαλεί συνήθως με το όνομα Μιχάλης (ορκίζομαι ότι το αντίγραφο επί λέξη!). Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, η έκφραση συνδέεται με τη μεταεπαναστατική ζωή στο Ναύπλιο, πρωτεύουσα τότε της Ελλάδας. Συγκεκριμένα, μετά την επανάσταση του 21 υπήρχε στο Ναύπλιο μια ταβέρνα που ανήκε σε μια γυναίκα, τη Μιχαλού. Η Μιχαλού είχε το προτέρημα να κάνει "βερεσέδια" αλλά υπό προθεσμία. Μόλις εξαντλείτο η προθεσμία -και η υπομονή της- στόλιζε τους χρεώστες της με "κοσμητικότητας" επίθετα. Όσοι τα άκουγαν, ήξεραν καλά ότι αυτός που δέχεται τις "περιποιήσεις" της "χρωστάει της Μιχαλούς".

